червень 2008
June 2008

ПРОМІНЬ

Promin

ПРОМІНЬ

РІК XXXXVIII ЧЕРВЕНЬ Ч. 6
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVIII JUNE No. 6

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

Народнє Весілля	2	Traditional Ukrainian Wedding
День Батька	7	Fathers Day
Голодомор 1932-33	8	Famine-Genocide 1932-33
Укр. Музей Канади, СУК	11	Ukr. Museum of Canada, UWAC
Жіночі постаті	12	Women of Influence
Духовність	13	Spirituality
Нашим найменшим	14	For Our Children
Вісті з Централі	16	News from the National Office
Громадська Хроніка	17	Community Events
Квіти Незабутнім	28	In Memoriam
Куховарство	30	Recipes
Пресовий Фонд	32	Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Front cover:

Decoration of the Korovaj. I. Batenko: 1968.

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

Місяць червень відзначується різними святями і подіями.

Цього місяця коли вже природа в повні розквітчалася, в неділю Св. Тройці урочисто відзачуємо Зелені Свята. Це свято є одним з дванадцятьох роковин важливих свят української православної церкви. Ці важливі свята описані в книжці "Релігійні Свята Української Православної Церкви", праця прот. д-ра Івана Стуса, яку наша централя СУК давніше видала.

Рівнож вшановуємо батьків в другу неділю червня. В родині батько має, на рівні з матірю, велику відповідальність що до виховання дітей і втримання родину на високому духовому і культурному рівні. З цієї нагоди сердечно вітаємо всіх батьків і дідусів та бажаємо їм кріпкого здоров'я і многих, многих літ.

Вже прийнято, що в місяці червні багато нашої молоді вінчаються. Вінчання в нашій українській православній церкві, і пов'язані з тим народні традиції, є надзвичайно чудові і глибокі своїм змістом. Тому в цьому числі ми звертаємо Вашу увагу на українське традиційне весілля а зокрема в розділі "Фольклор" подаємо слова до весільних пісень.

Надходить літній сезон і з тим пов'язано багато плянувань та праці відносно виховання наших дітей і молоді на наших літніх оселях і курсах українознавства. Подбаймо, щоб якнайбільше число молоді мали нагоду використати літній час в доброму українському середовищі.

Оксана Сушко

The way to God lies through the love of other people, and there is no other way. At the last Judgement, I shall not be asked if I was successful in my ascetic exercises or how many prostrations I made in the course of my prayers. I shall be asked, did I feed the hungry, clothe the naked, visit the sick and the prisoners: that is all I shall be asked. (Mother Maria of Paris)

I am probably repeating myself, but the beginning of summer inevitably brings to mind Mother Maria's sentiments, which echo the words of Christ Himself. We tend to hear more calls of support for the poverty-stricken during the cold winter months. Interestingly, I read in the newspaper last week that Hamilton's food banks are facing a severe food shortage. This is a reminder that hunger and poverty are not 'seasonal' problems; they are simply more visible when they come out of doors in warmer weather. (It also disturbs me greatly that while this crisis announcement appeared buried somewhere in the middle of the newspaper, the front page donned a large colour photo of the most recent American Idol winner. What are the media's priorities? Well, that's a whole other moral debate...).

The all but empty shelves at the city's food banks are not due to a reduction in donations, but to a significant increase in the number of people who rely on food banks, and who are caught in the vicious circle of having to choose between paying for food, shelter, or utility bills. Poverty in our society is a complex illness to which a cure can be found only if all of us, especially government, recognize and tackle its many aspects head on. In the meantime, the food banks who provide immediate intervention for the hungry require our help. Let's do all the we can to help our brothers and sisters in need. As Mother Maria reminds us, there is no other way.

(Visit www.cafb-acba.ca to find a food bank near you).

Оксана

Народнє Весілля *на Україні*

Здавніх-давен одруження завжди було однією з важливих, урочистих і хвилюючих подій у людському житті. Спливали століття, падали імперії, на зміну одним народам приходили інші, виникали нові держави і суспільні устрої, але завжди жарким полум'ям палахкотів потяг молодих людей до єднання у міцну сім'ю.

У кожного покоління є радість першого весняного пробудження, коли все оживає в зеленому суцвітті трав і буйних молодих пагінців. Такою весняною порою в людському існуванні є шлюб - все це стара як світ і в той же час у кожного народу, в кожну епоху, навіть у кожної шлюбної пари завжди по-новому повторювана історія. І в ній закладений великий сенс життя людини, оновлення народу, продовження життя нації.

Саме слово "весілля" народною свідомістю сприймається як означення радості, веселощів. Це урочистий момент не тільки в житті двох молодих люблячих сердець або двох родин, члени яких складуть нову сім'ю.

Двері хати, де відбувається весілля, за давнім традиційним звичаєм, відкриті для всіх - званих і незваних, близьких і далеких - всіх, хто хоче, піднявши келех на честь молодого подружжя, побажати йому щасливого спільного життєвого шляху.

Немає меж тут людській щиросердості, гостинності,

В. Васильєв. Прибирання нареченої.

хлібосольству. Не рікою, а безкраїм морем розливаються на весіллі пісня, загадка, приказка, примовка. Тут можна почути багато тонких спостережень над людським життям, природою, суспільством, народна мудрість закладена в цілому ряді звичаї, обрядів, а незлобні, лукаві смішинки сиплються, мов рясний дощ.

З приводу весільних пісень, записаних у Волині, І. Франко восени 1878 р. писав до О. Рошкевич:

"Ще відколи слухаю та читаю народні пісні, - вони ніколи не зробили на мене такого глибокого враження.

Але кілько там пречудних образів попри дикій і напів-виробленій формі - кілько чуття, кілько геніальних порівнянь, кілько глибоко старинних споминок та окрушин, становлячих цінний

матеріал соціологічний, етнологічний і язиковий.

А кілько здорових, ясних і правдиво людських поглядів на життя! З якою теплотою оспівана доля женщини перед шлюбом і по шлюбі! Якими широкими рисами змальований стан народу, бувший колись у глибокій старині. Мені слів не стає на похвали тої епопеї селянського життя".

Природна музикальність, нахил до поетичного відтворення навколишньої дійсності на весіллях виливаються у якусь надзвичайно бурхливу стихію людських почуттів. В цьому потоці нестримної радості бринить і сум за минулим дівоцтвом, і гіркота нездійснених мрій, і страх перед невідомим майбутнім у чужій сім'ї.

Часом вражають суворість поглядів на цнотливість молодої, грубий натуралізм поодиноких сцен весілля і пісеньок, але ці окремі моменти тонуть в бурхливому потоці справді чистих, красивих обрядів, звичаїв, пісень, що відтворюють світогляд народу, його психологію, ставлення до навколишньої дійсності, до сімейного життя.

Через віки народ проніс щиру, палку любов до звичаїв, пов'язаних із шлюбом. Береже їх і зараз, коли старе традиційне класичне весілля наповнюється новим змістом.

В цьому розділі подаємо текст весільних пісень із книжки "Українське весілля", праця М. Ономира, в якій знаходиться першорядний етнографічний нарис традицій, пов'язаних з українським весіллям. *О.С.*

A Hutzul Wedding. M. Il'ky: 1966.

Пісні, які співаються під час вбрання весільного деревця на Гуцульщині ось такі:

На калинонці дві ягідонці
Благослови Боже, отець й мати
Своєму дитяти віночок зачати.
Ой, дай ненько голку та ниточку шовку
І зеленого барвіночку, пришити на квіточку,
В долину, жрудечки, в долину,
По червоненьку калину;
По хрещатий барвінчик,
Молоденькій на вінчик.

Благослови Боже, о отець і мати
Своєму дитиняті деревце обвивати,
Райськеє деревце над раєм стояло,
В раз ся похилило, синенько зацвіло.

На много зродило, лиш дві ягідоньки,
Одна ягідонька, молодий Романець (і'мя)
А друга - молода Ганнуся (і'мя)

Похилилось деревце - калина -
Низенько ся кланяє дитина.
Ой, пора то молоденька, ой, пора,
Поклонилися матінонці за стораз.

Як проводять молодих до церкви до шлюбу, співають:

Наше дитятко до шлюбу іде, чуй, земле!
Його матінка випроваджує, чуй, земле.
Випроваджує і наказує, чуй, земле.
Будь же, дитятко, умне й розумне, чуй, земле.

Як уже приїхали під церкву, то співають:

Там на горі церковиця - Святий Спас,
Вийдіть, вийдіть, священику, напроти нас
Та і звінчайте двоє діточок з-поміж нас.

Ідуть всі до церкви, наперед молода з молодим і дружби з дружками, а дальше всі свати, свахи і гості.

А як виходять після шлюбу, то знову співають:

Дякуємо священикові, як рідному батькові,
Що нас довго не тримали, що нас скоро обвінчали.

Підчас дарування співають:

Ой горує сонечко, горує,
Чимось мене батенько дарує -
Великим дарунком - посагом,
Добрим щастеньком здоров'ям.

А свахи співають:

Стоять коні, стоять вози
Вже тобі й плач не поможе,
Сідай же, сідай з нами, кохана.
А як, мамо, з вами сідати,
Як я ще свому батеньку не дякувала ...
Дякую тобі, мій же батеньку,
Що годував ти мене молоденьку ...
Тепер не будеш ...

A Traditional Wedding *in Ukraine*

After a Successful "Svatannia"
M. Karazin: second half XIX century

Typical wedding traditions in 19th century rural Ukraine varied a great deal from region to region. They universally involved a series of complex ceremonies that served many different functions. The traditional Ukrainian wedding can be divided into three phases: the pre-wedding phase, the wedding day, and the post-wedding phase. Here we take a look at the pre-wedding phase. In the next issue of Promin, we will continue with the beautiful wedding day traditions.

Before the Wedding

At the end of the 19th century, the custom of pre-arranging marriages was still popular. A series of steps were taken to initiate the wedding process. They began with the groom's parents, who chose a prospective bride considering her family's social and economic status: a hardworking, modest, honourable girl is usually preferred. The appropriate age of marriage was 15-17 years for females and 18-20 years for males. The most popular time of the year for weddings was in late winter or early spring, roughly between Christmas and the start of Lent before Easter. A second "wedding season" took place after harvest time and before the Christmas fast.

Inquiries [*dopyty*]

After the prospective bride was selected, preliminary representatives of the groom and his family, usually

the groom's female relatives, were chosen to travel to the bride's home to determine whether she and her parents were likely to accept their marriage proposal. The groom's representatives would bring bread, salt, and spirits with them. Once they arrived at the bride's home, they would subtly inquire about the willingness of the bride's parents to marry their daughter to the proposed suitor. If they sensed that the match was not agreeable to the girl's parents, they would often terminate the inquiries by changing the topic of conversation. If they received indications that the girl's parents, and perhaps the girl herself, approved of the proposed suitor, they would sit down and pursue the matter further. After offering toasts, the two sides would exchange ritual bread as a sign that both parties were agreeable to the match.

Matchmaking [*svatannia*]

Before matchmaking could begin, the families of the bride and groom would choose the matchmaker [*starosta*] and his assistant [*pidstarosta*]. Although each family had to choose matchmakers [*starosty*], the groom's matchmakers played a more dominant role. The groom and his matchmakers would visit the bride's home with bread, salt, and spirits. Upon their arrival at the bride's home, they would knock at the window or door three times. The matchmakers entered the prospective bride's home, present bread and salt, and begin the prescribed matchmaking dialogue. The most popular form of the dialogue began with the pretense that the matchmakers are hunters who have traveled throughout the world in the company of their prince. Once the matchmakers finished their dialogue, it was up to the parents to reply to the proposal. If the parents intended to refuse the proposal, the maiden would bring out glasses, an alcoholic beverage, and a pumpkin on a plate to present to the matchmakers. However, if the maiden's parents accepted their proposal, the maiden would bring out two embroidered ritual cloths on a plate. The ritual cloths would be tied over the shoulders of the matchmakers. She would also bring an embroidered kerchief to place in the prospective bridegroom's belt. Then the maiden's parents would signal their formal agreement to the match by ceremonially exchanging bread with the visitors. In turn, they would offer liquor to the householders and make arrangements with them for the day of the betrothal.

Inspection [*ohliadyny / rozhliadyny*]

Inspection provided the bride's family with an opportunity to verify the groom's family's economic situation, which would have a direct effect on the bride's future. Conducted by the bride's parents and relatives, the inspection took place without the bride being present. If the bride's relatives were satisfied, then the day for betrothal was set. If the family was not satisfied with the economic situation, then the bread exchanged at the matchmaking would be returned, and the prospective match dissolved.

Betrothal [*zaruchyny*]

With the future bride and groom's relatives all present in the house of the young woman's family, the betrothal would take place, and the principal elements of matchmaking would be repeated. The betrothed couple would be blessed with bread. The starosta would bind the couple's hands to each other and lead them to the wedding seat [posad] in the place of honour at the table. After the festivities in the future bride's home, another celebration would take place in the home of the prospective groom: it was called *zapoiny*.

Dowry [*vino*]

After the betrothal, the parents of both sides would arrange more details about the dowry and the wedding. The dowry contained property for the new household contributed by the bride and her family. The families decided where the couple would live, often in the home of the groom's family at first. They also negotiated what fields, implements, animals and other necessities would be given to the couple if the new family is to set up its own household and farm.

Invitations [*zaprosyny*]

On Saturday, the day before the wedding, the bride, wearing a wreath of periwinkle [*barvinok*] and accompanied by her bridesmaids [*druzhky*], invited the guests to her wedding. First, the bridesmaids gathered at the bride's home where the bride's mother blessed them with holy water. The "invitation party" then proceeded on its rounds. When it entered a house, the bride would bow to each resident, and one of the bridesmaids put a loaf of ritual bread on the table. Then the bride and her bridesmaids would recite their invitation three times: "My father and mother invite you, and I invite you for bread, salt, and to the wedding." Once the invitation had been offered, gifts such as bread, chickens, or money would be given to the bride. In the same way, the groom and his best man would invite his family's guests to the wedding celebrations that would take place at his family's home.

Wedding tree [*hil'tse or derevtse*]

The *hil'tse* is a decorated conifer branch inserted into a ritual loaf of bread. The bride and groom would each have their own hil'tse. The groom's best men make his hil'tse,

whereas the bride's hil'tse is made by her bridesmaids. Tiny bouquets comprised of periwinkle, cranberries, oats, feathers, herbs, garlic, and coins were made for it. These items were bound together with colored wool, silk, or ribbons. When the bouquet-decorations were ready, they would be attached to the branch. The mother, father, or brother placed the first bouquet on the top. Then everyone joined in to decorate the hil'tse in order of their social rank in relation to the bride or groom. Special songs would be sung as the hil'tse was being decorated.

Wedding breads [*korovaí*]

Made of flour contributed by all the kin, the wedding breads are symbolically significant. In order to bake a good korovai, the korovainytsi, the women who prepare it, must be selected from among those who are respectable, happily married young or middle-aged wives. The korovainytsi, singing solemn festive songs, decorate the top of the wedding bread with figures of pine-cones, doves, geese and other forms, shaped out of dough. Branches may also be used to decorate the korovai.

Maiden's evening [*divych vechir*]

The divych vechir takes place on the eve of the wedding. At this time the bride-to-be bids farewell to her maiden friends. Only the bride's girlfriends are present. Unmarried women in 19th century Ukrainian villages generally wear their hair in long braids, and the bride's hair is unbraided symbolically. Throughout the night the girls sing sad songs which make reference to the separation of the bride from her family and from maidenhood, and to her potentially difficult future life with the in-laws.

"Vinkopletennia". O. Kul'chyts'ka: 1940.

Wreath-weaving [*vinkopletennia*]

The vinkopletennia is a ceremony in which wreaths are woven, to be worn by the couple on the wedding day. The bridesmaids and older women [svakhy] usually conduct this ceremony. First of all, they gather periwinkle [barvinok] and other plants from the garden. Then svakhy first spread the periwinkle on the table and place a loaf of bread [kolach] nearby. Once the weaving begins, the svakhy sing, asking God to bless the couple's future. Sometimes garlic is attached to the wreath to protect the wearer against evil. Coins can also be attached to bring the couple good luck. Finally, the completed wreaths are placed on the kolach and blessed by the bride's parents.

TO BE CONTINUED IN NEXT MONTH'S ISSUE OF PROMIN

Father's Day ∞ День Батька

Батьківський Заповіт

Ти можеш навчитись чужого звичаю
І мову чужу, наче пісню, завчить,
Але і в раю не знайти тобі раю,
Якщо ти не будеш вітчизною жить!

Якщо позабудеш стежину до хати,
Яку дитинчам навпростець протоптав,
І матір, і рід свій, і слово крилате,
То значить, чужинцем бездушним ти став.

Чужинцем не лише для рідного роду,
А навіть для тої нової землі,
Для друзів нових, що тебе у негоду
Пригріли ласкаво у власнім теплі.

І, наче прокляття, в новому ти родину
Внесеш свого серця закалець черствий,
Внесеш, мов безкровний слимак, холодину,
Бо вбив і стоптав ти свій корінь живий.

Ти дітям і правнукам мусиш віддати
Живуче коріння - свій батьківський рід,
Тоді їх ніяким вітрам не зламати,
Ніякій негоді не стьмарити світ.

Ростислав Бритун
(нар. 1927 р.)

Father's day, contrary to popular misconception, was not established as a holiday in order to help greeting card manufacturers sell more cards. In fact when a "Father's day" was first proposed there were no Father's Day cards.

Sonora Smart Dodd of Washington first proposed the idea of a "father's day" in 1909. Mrs. Dodd wanted a special day to honour her father, William Smart. Mr. Smart, a Civil War veteran, was widowed when his wife, Sonora's mother, died in childbirth with their sixth child. Mr. Smart was left to raise the newborn and his other five children by himself on a rural farm in eastern Washington state. It was after Sonora became an adult that she realized the strength and selflessness her father had shown in raising his children as a single parent.

The first Father's Day was observed on June 19, 1910 in Spokane, Washington. At about the same time in various towns and cities across America, other people were beginning to celebrate Father's Day. In 1924, President Calvin Coolidge supported the idea of a national day on which fathers were specially commemorated. Finally, in 1966, President Lyndon Johnson signed a presidential proclamation declaring the third Sunday of June as Father's Day.

Father's Day has become a day to honour not only your father, but all men who symbolize a father figure to us. Stepfathers, uncles, grandfathers, and friends can all be honoured on this special day. Roses are the Father's Day flowers: red for a living father, and white if your father has passed away.

Завіщення

Сину!
Моє завіщення для тебе
- Це візія моя, єдина
Це - візія прямого шляху
- Яким повинна йти людина.

Сину!
Затям, затям назавжди:
- Твій шлях, що вибрав ти собі
Це - шлях не мій,
Це - шлях лиш твій.
- Поглянь на небо
- На зірки,
З шляху прямого не сходи . . .
Прямуй до блиску, до мети!

Гордо прямуй і переможно,
- Бо ти людина між людьми.
Це все, що я даю тобі
- Для перемоги в боротьбі.

Олег А. Ніновський

Діти - 1933 - Голод

Любов Дражеєська

(із спогадів - переслано Радіо-"Свобода" на Україну)

У травні 1933 року була студенткою геолого-географічного факультету Харківського інституту Професійно-Педагогічної освіти.

Це був час голоду на Україні. По вулицях Харкова блукали бідні, розпухлі від голоду селяни, часом цілі родини. Вони купчились коло крамниць, де мешканцям Харкова продавали хліб по картках. Пригадую простягнуту руку високого блідого селянина і слова: "Дайте хлібця хоч на один зуб". Групи безсилих селян сиділи та лежали на тротуарах коло будинків, деякі там і помирали. Півживих та мертвих селян міліція забирала на вантажні авта і вивозила за місто.

Проте в інституті студенти не говорили про голод, боялись. На обов'язкових політзаняттях представники комсомольської чи партійної організації доповідали про політику партії на селі та про ліквідацію куркуля як кляси.

Одного дня несподівано нашому курсу оголосили, що ми всі мобілізовані, занять в інституті у нас кілька днів не буде. Куди саме ми мобілізовані, нам не сказали.

Наступного ранку ми зібрались в інституті і всі разом (коло сорока осіб) під керівництвом комсорга поїхали трамваєм на харківський вокзал. Нас повели рейками далеко вбік, на товарну станцію, де на запасних коліях стояли вагони і маневрували паровози.

Раптом я почула дивний, ні з чим не зрівняний звук: спершу тихий, а в міру того, як ми йшли, - голосніший. Це було наче виття, чи стогін, чи плач. Ми зупинились перед поїздом, що стояв на запасній колії і складався з пасажирських вагонів. Тоді я зрозуміла, що той дивний звук був хор дитячого плачу, що лунав з вікон вагонів. Коло поїзду стояло кілка чоловік у військовій формі. Один з них підійшов до нашої групи і коротко сказав, що у вагонах тимчасом перебувають діти, які мають бути розподілені по дитячих будинках. Ми - студенти - маємо бути "вихователями", по двоє на кожний вагон. Частину студентів відправили додому, сказавши прийти увечері на нічну зміну. Я була з тими, що зразу ж приступили до праці.

Влізши до вагону, я побачила, що на всіх лавах лежали і сиділи хлопці і дівчати віком десь від трьох до тринадцяти-чотирнадцяти. Всі дуже бліді, деякі надмірно худі, інші - опухлі. Ні постелі, ні пакунків з речами не було. Діти лежали або на голих дошках, або на брудному лахмітті. Багато дітей плакало, інші спали, деякі виглядали як тяжко хворі: на обличчях шкіра тісно облягала кістки. Часом діти тулились одне до одного - видно, з одної родини.

В іншому кінці вагону, на кількох лавах було кільканадцять надмірно худих немовлят під доглядом двох жінок у білих халатах.

Незабаром у відрах принесли їжу: досить густий пшоняний куліш. Ну, ми, так звані вихователі, розливали куліш черпаком у кухлики і розносили їх дітям, які жадібно з'їдали свою порцію. Нам наказали не давати дітям більше як по одному кухлику, щоб не пошкодити їм після голодівки. Пізніше ми дізнались, що таку порцію куліша дітям давали тричі на день. Це було все, що вони дістали.

Немовлятам давали молоко. Няні годували їх з пляшечок.

Коло трьох тижнів ми працювали з дітьми. Скоро довідались, що дітей збирали по залізничних станціях, куди вони або самі добирались з сіл, або їх кидали на станціях батьки. Нещасних дітей привозили до Харкова, де збірним пунктом був наш поїзд.

Перевезенням дітей керували військові, очевидно з військ НКВД. Їх помічниками були підлітки років шістнадцяти-сімнадцяти, вихованці колонії імені Горького у Куряжі коло Харкова. Ці добре одгодовані і одягнені колишні безпритульні були з дітьми брутальні, кричали на них. Кілька їх було представлено до нашого поїзду.

Одним з обов'язків вихователя було водити новоприбулих дітей до лазні, де їм помагали купатися, а їх одежа проходила дезинфекцію. Сьогодні я з жахом згадую тих голих дітей - їх опухлі ноги й животи.

У тому поїзді я вперше в житті близько побачила смерть. Діти вмирали по-різному. Бувало, сидить дитина, а тоді схилить голівку, і - кінець. Інші вмирали довго, з передсмертними судорогами. Немовлята тихенько помирали одне за одним.

Ми були прикріплені до певних вагонів і скоро звикли до своїх підопічних. Сумно було прийти на чергову зміну і не знайти того чи іншого. Кажуть "помер". Пригадую двох братів і сестричку, що завжди сиділи обнявшись. Старший хлопчик усе прохав, щоб їх не розлучили.

Одна дівчинка років восьми збожеволіла. Кричала: "Не ріжте мене, не ріжте!". Її вивели з вагона, в неї були зорові галюцинації. Показуючи пальцем в далечину, дівчина вигукувала : "Он моя тітонька буряки поле!" - Порвалась бігти.

Пригадую хлопчика місяців 10-11, якого звали Коля і який різко виділявся від решти немовлят. У той час, як всі схудлі до краю немовлята виглядали на одне лице, як мініятюрні старички із зморщеними обличчями і не мали сил рухатися і кричати. Коля був повненький, рожевий і часто кричав на весь голос та випинався. Коли няні брали його на руки, Коля замовкав, але не посміхався, сидів насуплений. Ми не знали, звідки няні взяли, що хлопчика звали - Коля. Можливо, що до його одежі мати прикріпила записку з іменем, а може якась няня так його назвала.

Загадкою було - як цей голубоокий, виплеканий хлопчик опинився серед виснажених від голоду дітей.

Нам треба було доглядати дітей цілий день і ніч. Для дітей, що були в кращому стані, ми вдень видумували якісь заняття. Виводили їх з вагону, садовили на землі і розповідали їм щось, розмовляли з ними. Часом я питала дітей, як вони опинились на залізничних станціях. Хтось відповів: "Ми підводою приїхали". Другий сказав: "Мене мати привели". Не пригадую, щоб розповідали якісь подробиці. Бідолахи питали про своїх батьків. Старші діти питали, що з ними буде.

Одного дня я принесла папір і кольорові олівці, роздала дітям, щоб писали й малювали, що хочуть. Іронія долі! Кілька дітей написало гасло: "Хай живе Сталін", а навколо літер намалювали вінки з квітів.

Одного дня стався жахливий випадок. Поруч нашого поїзду були товарні поїзди, які звичайно не рухалися. Вдень старшим дітям дозволяли підлазити під поїзд і шукати відлюдного куточка, щоб задовольнити потребу. Раз сталося, що сусідній товарний поїзд раптом зрушив з місця, і хлопчикові 12-13 років одрізало обидві ноги.

Якось довелось мені з іншими студентами одвозити малих дітей до тимчасового дитячого будинку, що містився в бараках за містом коло тракторного заводу. Уже стемніло, коли ми трамваєм доїхали до останньої зупинки. Звідти довелось ще добру відстань іти пішки.

Було темно і досить холодно. Йшли по якихось дощечках між пустирями і бараками. Малеча скоро вибилась з сил. Діти плакали і питали: "Тітонько, куди ми йдемо? Куди ви нас ведете?"

А що я їм могла сказати... Тягла чотирьох-п'ятирічних дітей за ручки, а вони, бідні, спіткалися, не могли йти. Нарешті завели їх до бараку. Що з ними далі сталось, не знаю.

Згадувати пережите мені дуже боляче. Але про те, що творилось на Україні в 1933 році, всі повинні знати.

Журнал "Рідна школа"
травень, 2007 р.

Famine in Ukraine commemorated

Jen Skerritt
Winnipeg Free Press

The girl in the photo is holding a picture of her great-grandmother, who is a survivor of the Holodomor (from Sumska oblast). It was a very effective gesture and the girl's way of honouring the great-grandmother and grandparents who lived through that time, and whose experiences formed the basis of their lives. (photo courtesy of Norbert Iwan)

Eighty-two-year-old Kanchir Eugenia's voice quivers when she thinks about the hard times when she and her siblings had to scrounge the streets for a morsel of anything to eat.

"There wasn't enough food to eat," Eugenia said, noting she cooked cats, dogs, and even eggs in a birds' nest as a young girl in Ukraine.

"We'd look through the streets and eat what we find."

Eugenia was one of several survivors of the Holodomor who took part in Keep the Flame Alive, a special ceremony to commemorate the 75th anniversary of the Ukraine famine genocide at city hall Sunday afternoon.

About 200 people gathered at the event, organized by the Ukrainian Canadian Congress, to remember the 10 million people who died during the famine betweem 1932 and 1933.

The famine was deliberately perpetrated by Josef Stalin's communists to quash Ukraine's aspiration for independence.

Stefan Horlatsch, an 87-year-old Holodomor survivor from Toronto, brought the International Holodomor Remembrance Flame to Winnipeg, and youth participants carried the torch during a march from the legislative building to city hall.

The Flame is slated to travel across Canada and the U.S. along with 32 other countries.

"This should never be forgotten," Coun. Harry Lazarenko said. "When I went to school I never heard [of] such a thing."

Lazarenko said it's important for today's Ukrainian youth to honour the event to keep famine victim's memory alive. He said many schools never taught children about the historical event since it was considered taboo. The Ukrainian Canadian Congress is also circulating a petition to recognize the fourth Saturday in November as a remembrance day for victims of the Holodomor.

Eugenia said it's still difficult to look back at the event that killed her father and grandfather and begins to tear up at the emotional memory.

"Lots of people died," she said.

Український Музей Канади СУК

Ukrainian Museum of Canada UWAC

Who is that little girl?

You may wonder who is the little girl in the picture in the ad for the Ukrainian Museum of Canada (see back cover of this issue) and why is she there? The answer is clearly found in this photograph, this little girl's beautiful story is the story of this Museum and its Branches.

Look at her face. What do you see? We see someone with pride, with determination, with inner strength. We feel her indomitable spirit. Think of what she faced at such an early age: leaving her homeland and its problems, traveling across countries, wars, and an entire ocean to a home somewhere else. Leaving family and friends behind. This is someone who knows where she is going and who will always remember where she has been. This is someone whose spirit cannot be broken; whose pride in her culture her background, her faith, will never waiver. It is a part of her. When you gaze at this little face you can see so much more and look at those boots, they're much too big for her now. Look again at her eyes do you have any doubt that she'll grow into those boots?

When you first see this little girl's face you can sense her character and our collective identity when you think of all the people that have preserved our culture. This child was in every person who taught dancing and music, directed choir, taught Sunday school. This child wrote pysanky and learned to embroider by lamp light. She was in awe of the icons in her home and church. She loved sviaty vechir and often wore hand me downs. She is the child in us, and in every one who came before us. That's where we've been but it's also who we are, and it's also where we're going.

Even if she doesn't know exactly where she'll end up as this photo is being taken, there can be no doubt she is heading bravely into the future. Her chin is up. Her gaze is direct. Her pudgy little hands are placed squarely on her hips. She is not edging cautiously into the future - no, she is marching forward, head held high.

These are exciting and vibrant times for the Ukrainian Museum of Canada. Some days it feels as if we're bursting at the seams and are hard pressed to keep up to our own progress. Other days we wonder if a new generation will be committed to the institutions started so many years ago. Like children, some days we watch our Museum Branches grow and other times we can sit back with total satisfaction with what we have accomplished and what we have seen grow and blossom before our very eyes. We have received accolades from local, provincial, national and international bodies. Yet, often, it is the individuals who tentatively come through our doors that have the most impact and who embrace all that we are and all that the Ukrainian Museum of Canada professes to be. These are people who rediscover a family that is comprised of thousands of Ukrainian people and who feel their heart skip when they see a beautiful photograph that maybe, just maybe has a relative of theirs in it, or a sorochka that could have been worn by their baba. Some days it's the elderly man with his face pressed up to a show case tenderly pointing a wrinkled finger at a pysanka. "My mama did that pattern", he says to you. The little child reappears in his eyes and you know that the Ukrainian Museum of Canada is home to many hearts and that is so very poignant and so very priceless.

So, you see, this little girl represents the Museum. There were many people behind her and many yet to come. She's wearing boots and those boots were made for walking a lot of miles. She is our connection, she is our child. We must nurture her and protect her. We must protect her indomitable spirit. At the Ukrainian Museum of Canada we are guided by the people in the archival photographs we collect. We think about people's stories. How they grew into their boots, how they kept their culture, their faith and their heritage, no matter what the challenges. We consider the story the picture tells us, because it's our story too and it belongs to all of us.

Janet Prebushewsky Danyliuk
Director and CEO
Ukrainian Museum of Canada, UWAC

Жіночі Постаті
Women of Influence

MP Joy Smith Honoured with Victor Award at Four-day Conference on Human Trafficking

Joy Smith, Member of Parliament for Kildonan - St. Paul, was the keynote speaker at a conference in Montreal on human trafficking where she was honoured by receiving the Victor award.

The Temple Committee Against Human Trafficking presents the Victor award each year to a Canadian who has made significant contributions to combating human trafficking.

Thursday afternoon, MP Joy Smith gave a compelling message of awareness and urgency to over 600 high school students.

MP Joy Smith also spoke Thursday evening at the main session of the conference about Canada's response to human trafficking and emphasized her personal work and commitment to combat human trafficking.

"Human trafficking has been under the public radar for too long in Canada," said MP Joy Smith. "It is so important for Canadians to awake to this horrific modern day slavery that is occurring within our cities and across our nation. Together we can end human trafficking and the exploitation of women and children."

A number of other internationally renowned speakers gave moving presentations at the conference. Dr. Laura Lederer from the US State Department, Dr. Carrie Pemberton of the CHASTE organization from England, Rev. Jamie McIntosh from International Justice Mission Canada, Norma Ramos, Esq. Co-Executive Director of CATW (Coalition Against Trafficking in Women International) and Michael Cory Davis, an actor and film maker from Los Angeles have spent years fighting human trafficking and raising awareness of this injustice across the world.

The conference in Montreal was organized by the Temple Committee Against Human Trafficking and ran from Thursday April 10 - Sunday April 13. It brought together teachers, students, law enforcement, Canadian and international NGO's, clergy and many others to discuss and learn about how human trafficking can be stopped.

MP Joy Smith has been recognized as a leading expert on the issue and is working at the national and international level to end human trafficking. Just recently, MP Smith represented Canada at trilateral meetings on human trafficking held in Washington D.C. between Canada, Mexico, and the USA.

For more information please contact:

Joel Oosterman
Parliamentary Assistant
Office: (613) 992-7148
Mobile: (613) 220-6795
Email: smithj8@parl.gc.ca

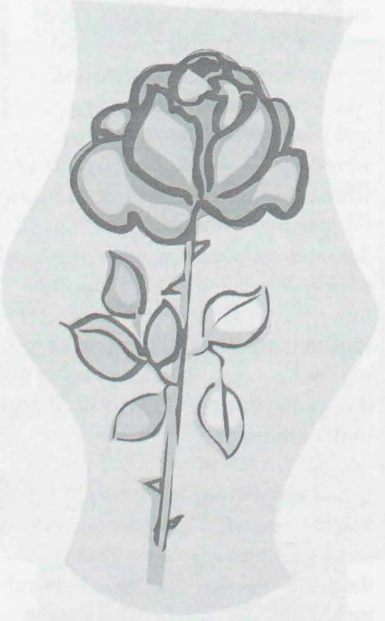

Spirituality

The Apostles' Fast and Feast

"Feast of the Mismatch"

When the exuberance of Pascha and Pentecost have run their course, when Ascension has capped the celebrations with its sublime vision of our Lord's return to His heavenly throne, it is time at last to get down to the business of living out our faith again in an everyday way. So then what is this that greets us only ten days after the Leavetaking of Ascension? Yet another fast!

Each of the four yearly fasting seasons has its own purposes and character, but the fast of Peter and Paul is set apart from the others in some ways. Not as stringent or as strongly penitential as Great Lent or the Dormition Fast, it leads up to a feast not belonging to the cycle of Twelve Great Feasts which honour our Lord or His Mother and recount salvation history.

The Feast of Peter and Paul itself is ancient. Some early sources assume the date honours their martyrdom together in the persecution of Nero, while others claim it refers to the translation of their relics some two centuries later. The Church of Rome, in exalting the papal claims, afterward shifted St. Paul's feast to the following day so as to have the original commemoration dedicated to Peter alone, but the Orthodox Church has always maintained the fitness of honouring the two great apostles together.

My husband (I'll admit it - I stole some material for this column from one of

his sermons!) calls this the Feast of the Mismatch. He points out that these two saints had such different backgrounds and personalities, they might have been voted "least likely to appear together on an icon." But that is just where they do appear - and, most notably, they hold between them a model church.

This is the sort of icon often used to portray the patron or patrons of a local temple, but in the case of the icon of Peter and Paul, the significance of the symbolism is much wider. Alike in apostolic calling but vastly different in background, personality, and fields of service, Peter and Pal stand for us as the patrons and servants of the Holy Church's unity.

Peter, a poor, unrefined fisherman, blustery and hotheaded, one of the first-called and inner circle of Jesus' disciples, went to the Jews. Paul, a brilliant and highly educated Roman citizen of focused energy, had to be knocked off his horse by a divine vision to turn him from persecuting the Church and transform him into the chief apostle to the Gentiles. Paul tells us in his letter to the Galatians (2:11 ff.) how he was forced to give Peter a public dressing-down on the issue of his behaviour toward the newly converted Gentiles. But even after such a sharp disagreement, they parted finally at peace and in unity to serve Christ in their diverse ministries.

So today "ethnic" and "convert," monastic and parish/city church may sometimes have to go their separate ways, but there ought to be no need or excuse for jealousy or the pride of schism. Within the local community, too, there is room for the same kind of vigorous debate and, if necessary, correction, as occurred between Peter and Paul in the context of the apostolic college.

What there is not room for is pettiness. This is why a fast before this feast is so fitting, and a pointer to the unique kind of asceticism only possible in community.

We often think of asceticism chiefly in terms of hermit saints like Mary of Egypt, fasting and praying in desert solitude; but in a community setting we sometimes see more openly the

CONTINUED ON PAGE 32

For Our Children
Нашим Дітям

Вишеньки

Поблискують черешеньки
В листі зелененькім,
Черешеньки ваблять очі
Діточкам маленьким

Дівчаточко й хлоп'яточко
Під деревцем скачуть,
Простягають рученята
Та мало не плачуть.

Раді б вишню з'їсти,
Та високо лізти,
Ой, раді б зірвати,
Та годі дістати!

- Ой вишеньки-черешеньки,
Червонії, спілі,
Чого ж бо ви так високо
Виросли на гіллі?

- Ой того ми так високо
Виросли на гіллі, -
Якби зросли низесенько,
Чи тож би доспіли?

Леся Українка

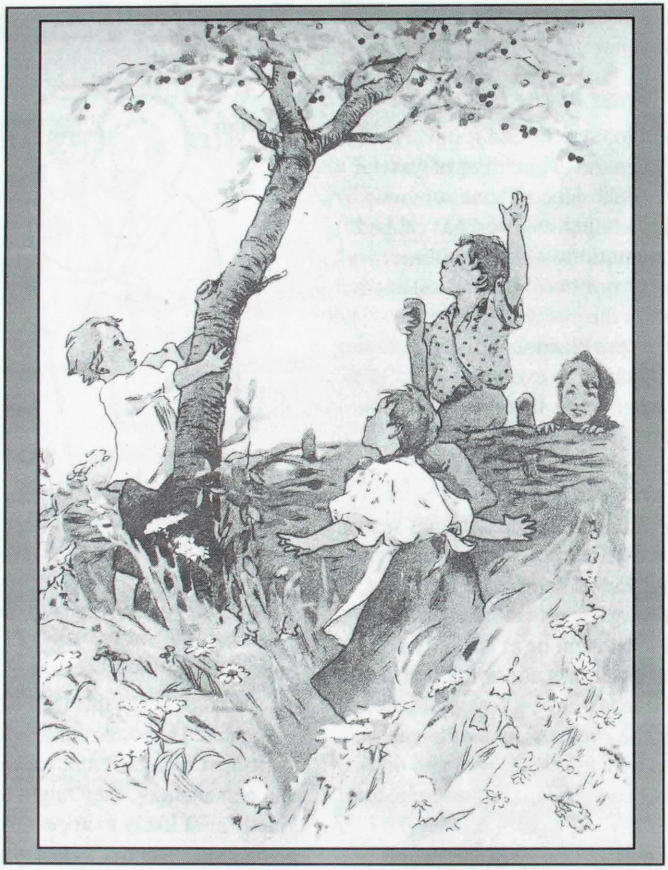

Татове сонечко

Мій тато любить малювати
Весну розквітлу, літо, хату ....
Аж сонечко цікаво стане,
Як у вікно до нас загляне.

І скаже сонечко мені:
"Христинко, будемо дружити,
Як сонце з сонечком світити
Для татка рідного в вікні".

Христина Білоус

Співаночки

Я маленька Оксаночка,
А звуть мене Співаночка.
Де я тільки не з'являюся,
Сміхом, піснею заллюся.
Я Оксаночка!
Я Співаночка!

Ще, бува, мене й не видко,
А вже пісня лине швидко,
В полі, в лузі чи у гаї
Голосок мій помагає,
І в'язальницям
І тіпальницям.

Часом дома зажуряться
А я вбіжу із вулиці,
Дзвінко, лунко заспіваю,
Наче пташечка у маї.
Ввійде пісенька у дім,
Стане весело усім.
Я Оксаночка!
Я Співаночка!

П. Воронька

ТЕЧЕ ВОДА

Слова Т. Шевченка

Музика А. Філіпенка

Помірно

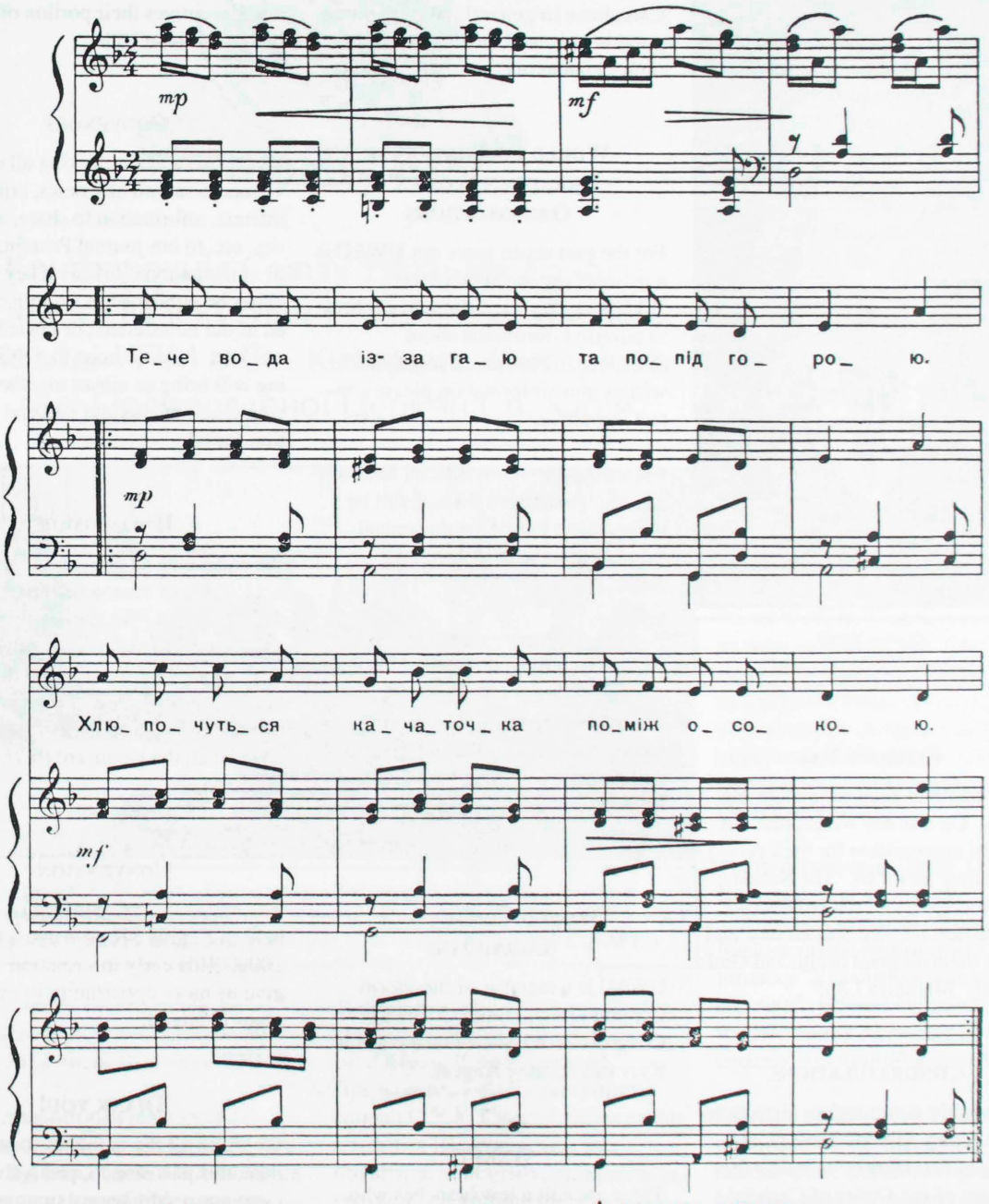

Тече вода із-за гаю
Та попід горою.
Хлюпочуться качаточка
Поміж осокою.

А качечка випливає
З качуром за ними,
Ловить рясу, розмовляє
З дітками своїми.

Zennia Yuzik
National UWAC President

Father's Day

In the month of June we honour our fathers. On this day we express our love and appreciation for their caring and all they do for us. The National Executive greets all the fathers and grandfathers on their special day, and wishes them all good health and God's blessing. Mnohaya Lita!

Congratulations

We heartlily congratulate Geraldine Nakonechny, UWAC Provincial president for Alberta on being the recipient of the Order of Canada. We recognize and appreciate all the work she has done for our Ukrainian effort, as well as for her fellow Canadians in general. We wish her good health, and much success in all future endeavors.

World Federation of Ukrainian Women's Organizations

For the past seven years our UWAC is a member organization of the WFUWO. We have and will continue to publish information about WFUWO in Promin. If any Branch wishes more information please contact our office.

Orysia Sushko is our official representative to the Federation and will be representing UWAC at the annual meeting to be held in Toronto, September 26-28, 2008.

Both the 60th anniversary of WFUWO and the 45th anniversary of their publication "Women in the World" will be recognized during this annual meeting. Further information will be published in the next issue of Promin once details of the event are complete.

World Congress of Ukrainians

UWAC is a member of the World Congress of Ukrainians. The IX Congress of WCU will take place in Kyiv this coming August.

Ankety

There are still a few branches who have not submitted their anketas. We urge you to send these in as soon as possible. We need to send the Provincial Executives their portion of the budget by June 30th.

Convenors

We are once again inviting all convenors to submit any news, articles of interest, information to share, activities, etc. to our journal Promin, or to us at the national office. They will either be published in Promin, included in our newsletters, or posted on our website. It is our hope that this sharing will bring us closer together, and would be both helpful and and inspiration for all.

Holodomor

We encourage all branches to take part in Holodomor commemorations in their localities. We also encourage each branch to make certain that our youth is well informed about this tragic event in the history of our people. We all need to know, to remember and to pray for all the victims of this horrific genocide.

Convention

The national CYC convention will be held in Regina SK on August 6 to 9, 2009. This early information will give us more opportunity to make plans to attend.

Thank you!

We thank all the branches for the work done this past season, and we wish everyone a safe, happy summer, one of leisure, enjoyment and time spent with family and friends. God bless!

Конференція Союзу Українок Канади Східної Екзекутиви і Союзу Української Молоді-УПМ в Ст. Кетеринс, Онтаріо, в залі Православної Церкви Св. Юрія

Група СУМК-івців з Гамильтону і Торонта (Лонг Бренч), учасників Конференції. Перший з ліва Мирон Юрійчук (Голова Краєвої Управи С.У.М.К.), перша з права Юлія Стриховська (уст. Голова Краєвої Управи С.У.М.К.)

Присутність була більша, як звичайно. Загалом прибуло 50 осіб, в тім числі 10 молоді СУМК.

Представницями від нашого відділу С.У.К. св. кн. Ольги були: Леся Кушнір, Клава Матвіїв, Анна Москалюк, Євгенія Мельничук, Оля Миханюк, також присутня була Анна Троян, уступивша голова Східної Екзекутиви С.У.К.

Програма розпочалась молитвою, котру провів настоятель церкви св. Юрія, о. Роман Тринога. Предсідницею була заступниця голови С.У.К. Східної Екзекутиви Стефанія Шпитковська, яка привітала присутніх, підкреслила, що гасло сьогоднішніх зборів, котре звучить "Хто ми є", "Looking at Ourselves", допоможе нам глибше застановитись над нашою ідентичністю, пізнати себе. Привіт зложив голова Східної Екзекутиви Т.У.С. п. Стефан Стасюк.

Перший доповідач, проф. Євген Лучків, роздав присутнім якби гру. Треба було визначити свої пріоритети - що ти цінуєш найбільше - чесність, справедливість, здоров'я, винахідливість, і ще других 55 цінностей. Порівнюючи різноманітні вартості, можна було в цей спосіб краще зрозуміти себе і свою ролю в організації. Так, можна було визначити: 1) Які головні цінності є для мене? 2) Які головні цінності є для моєї групи, організації? 3) Яке є майбутнє моєї організації?

Після перерви друга доповідачка, письменниця Марша Скрипух, мала доповідь на тему "Наша українсько-канадська ідентичність в тій країні". Доповідь була про те, як вона, не знаючи взагалі української мови, але тому, що походить з родини українських еміграндів, підчас студій на університеті зустрічалась з українською молоддю, доходила до опізнання своєї української ідентичності.

Третя доповідачка, проф. Мирослава Кот, говорила про красу української вишитої сорочки. Можна також було купити її книжку "Українська вишита сорочка". На залі була виставка її надзвичайних 12 вишиванок сорочок з різних областей України.

Спільна сесія з молодіжною організацією СУМК була надзвичайно цікавою і приємною. Молодь розказала про свої дотеперішні наради, дискусії, запросила нас до спільної праці - забавки.

Дальше вшановано членок С.У.К., котрі були відзначені грамотою С.У.С. (Award of Excellence) підчас 55 конференції С.У.С в Вінніпезі - Савелю Ружніцку (Ст, Кетеринс), Тамару Дудку (Гамільтон) і Катерину Шумську (Гамільтон).

Під кінець відбулась розігравка дуже цікавих призів - між іншими гарної вишитої сорочки, котру подарувала голова Східної Екзекутиви Уляна Криворучко.

Треба також сказати, що присутні гостились смачною перекускою і обідом.

На кінець о. Тринога провів молитву та усі присутні заспівали "Вічная пам'ять" жертвам Голодомору - геноциду українського народу, котрі загинули мученицькою смертю в 1932-33 рр. Нагадав, що указом президента України Віктора Ющенка український народ по цілому світі вшановує жертви Голодомору - геноциду, заподіяного московсько-большевицьким режимом. Звернення - заклик президента - вшануймо їх пам'ять, запаливши свічку в вікні. Нехай ця свічка символізує наш зв'язок зі страждальним українським народом в Україні і по цілому світі.

Цікаво пізніше було читати про Маршу Скрипух в "Новому Шляху" (номер від 6 березня 2008 р.): "Президент України Віктор Ющенко признав високе відзначення українці з Канади".

Марша Скрипух з Брантфорд, автор дитячих книжок про Голод в Україні, нагороджена президентом України Віктором Ющенком, Орденом Княгині Ольги III ступеня - найвищим

з ліва - Анна Троян (уст. Голова Схід. Екз. С.У.К.), головна доповідачка і заслужений мистець-вишивальниця України Проф. Мисрослава Кот з Дрогобицького Університету ім. Івана Франка одержує дарунок подяки - прекрасну ікону Пресв. Богородиці і Стефанія Шпитковська (заст. Голови Схід. Екз. С.У.К.)

Президіяльний стіл на Східній Конференції Союзу Українок Канади і Союзу Української Молоді Канади: з ліва - Степан Стасюк (Голова ТУС), Маруся Венгер (бувша Голова Схід. Екзек. Союзу Українок Канади), о. Тринога (настоятель Церкви св. Юрія в Ст. Кетеринц), Лоіс Метюз (Голова Відділу С.У.К. ім. Лесі Українки), Проф. Мирослава Кот, Анна Троян (уст. Голова Схід. Екзек. С.У.К.), Мирон Юрійчук (Голова Краєвої Управи С.У.М.К.)

відзначенням, котре надається жінкам з-поза меж України. Марша Скрипух була запропонована до відзначення через українську амбасаду в Оттаві.

Відзначення це є пов'язане з вшановуванням пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932-33 рр.

В 2000 р. вона написала книжку для дітей, під заголовком "Enough", "Досить", в котрій описує, як маленька дівчинка робить великі зусилля, щоб врятувати від голоду своє село.

Також ця тема є присутня в її других книжках "The Rings" і в збірці "Діти Кобзаря"

Євгенія Мельничук
Голова, С.У.К.
Відділу св. кн. Ольги
в Торонто

з ліва - Ліна Ленюк (Голова Церковної Управи св. Юрія в Ст. Кетеринс), Марша Скрипух (заслужена письменниця і доповідачка на Конференції)

Music

How many of us
ever stop to think
of music as a
wondrous magic link
with God;
taking sometimes
the place of prayer,
when words have
failed us 'neath
the weight of cares?
Music, that knows
no country,
race or creed;
but gives to each
according to his need.

Свято Членства, Йорктон

L to R: Mrs Kay Woloschuk (honoree) President Leona Procyshen, Mrs. Ann Cymbalisty (honoree)

В неділю 24-го лютого 2008 р. Відділ С.У.К. ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск. відсвяткував День Членства. Свято почалось зі Службою Божою і Молебнем, які відслужив прот. Мирослав Слашінский. Хор співав під управою пана Я. Яголніцького.

Членки, одягнені у вишитих блюзках і довгих сукнях, пильно служили зі свічками і тацею під час Богослуження. Гарне число членок співають в церковному хорі.

Після молитов у церкві всіх запрошено до української Православної авдиторії на обід, який приготовили членки Лелія Прокопчук і Ґеня Ситульска. Відспівано "Отче Наш" перед обідом і отець Мирослав поблагословив страви. Гарні прикраси на столах створювали

дружню атмосферу для теми дня.

Перша заступниця голови, пані Єлисавета Білан, керувала програмою. Вона представила людей за головним столом: голову місцевого відділу пані Ліону Процишин; колишню голову пані Верджінню Верищук; почесну членку пані Катерину Волощук; почесну членку пані Анну Цимбалісту; від членського комітету пані Лорі Кабан і Параскевію Семенюк.

Теплі вислови поздоровлень промовили наступні:
- парох громади, прот. М. Слашінский
- голова громади, пан Ярослав Кабан
- голова Йорктонського Відділу Ордену св. Андрея, пан Генрі Василишин
- від імені Саск. Пров. Екзекутиви С.У.К. Параскевія Семенюк

Від Членського Комітету Лорі Кабан прочитала заслуги почесної членки Анни Цимбалістої і вручила їй грамоту і шпильку, відзначуючи 50-літ постійного членства при відділу С.У.К. ім. Олени Пчілки.

Пані Верджінія Верищук прочитала заслуги почесної членки пані Катерини Волощук і вручила їй грамоту і шпильку, які свідчать 50-ліття постійного членства при відділі С.У.К. ім. Олени Пчілки. Від імені вшанованих членок пані Катерина Волощук висловила щиру подяку зарядові за цю пошану і признання їхньої праці при Союзі.

Кінцеве слово говорила пані Верджінія. Вона подякувала отцю Мирославу за Богослуження у церкві, кухаркам і всім членам громади, які помагали видати обід, членському, соціальному, телефонічному комітетам і всім присутнім. Програму закінчено молитвою і співом "Де згода в родині".

При цій нагоді висилаємо на пресфонд "Проміня" $75.00.

Параскевія Семенюк
Культ-освітня референтка

* * *

Membership Recognition Day, Yorkton

The Ukrainian Women's Association of Canada, Olena Pchilka Branch in Yorkton, Sask., held its Membership Recognition Day on February 24, 2008. This important event began at 9:30 a.m. with Divine Liturgy and Moleben served by Very Rev. Mel Slashinsky. The church choir was under the direction of Mr. Gerald Yaholnitsky.

During the Divine Liturgy, UWAC members dressed in embroidered blouses and long black skirts fulfilled duties of holding candles and going with the offering plates. Several members sing in the church choir.

Following the prayers in church, everyone was invited to the Ukrainian Orthodox Auditorium to partake of a delicious meal prepared by members Lillian Prokpchuk and Jean Citulsky. Gentlemen of the congregation helped to serve those present. The Lord's Prayer was sung before the meal and Father Mel gave the blessing.

First Vice-president Elsie Vilan was Mistress of Ceremonies and introduced the head table guests:
- President of UWAC Olena Pchilka Branch - Leona Procyshyn
- Past president - Virginia Wereschuk
- Honourary member - Catherine Woloschuk
- Honourary Member - Ann Cymbalisty
- Pauline Semeniuk represented Sask. Prov. UWAC president Dorothy Korol

Warm congratulatory greetings were presented by:
- parish priest, Very Rev. Father Mel
- president of the UWAC Olena Pchilka Branch, Leona Procyshyn
- president of Holy Transfiguration UOCC Church Council in Yorkton, Mr. Gerald Kaban
- president of the Yorkton Chapter of the Order of St. Andrews, Mr. Henry Wasylyshen
- Pauline Semeniuk, on behalf of the Sask. Prov. UWAC Executive

Lorrie Kaban had the pleasure of presenting the worthy accomplishments of Honourary Member Ann Cymbalisty and presented her with a Certificate of Recognition and pin denoting 50 consecutive years of membership in the UWAC Olena Pchilka Branch of Yorkton. Virginia Wereschuk read the impressive achievements of Honourary Member Catherine Woloschuk and presented her with a Certificate of Recognition and pin indicating her 50 consecutive years of membership in the UWAC Olena Pchilka Branch. On behalf of the Honourary Members Catherine expressed sincere gratitude to everyne involved in preparing this entire event of acknowledgement of their devotion to the organization.

Closing remarks were expressed by Virginia. She sincerely thanked Father Mel for the prayers in church; the women who toiled in the kitchen; the gentlemen who helped serve; telephone, social and membership committees and everyone present who assisted in paying tribute to our hard working members. The program concluded with a prayer and the singing of "De zhoda v rodyni".

Pauline Semeniuk, Cultural Convener

CYMK SCHOLARSHIP AWARD 2008

The Hamilton Branch of the Ukrainian Self-Reliance Association of Canada (TYC) invites applications for the Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award

Award: The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award

Open to: Students who have been accepted and entering into a first year post secondary school institution in September 2008

Amount: $500.00

Number of Awards Granted: One (1)

Deadline: July 23, 2008

Qualifications: The applicant must be of Ukrainian- Canadian ancestry, be achieving academic excellence and be involved in CYMK and in Ukrainian community life.

Criteria: The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award will be presented annually to a member of CYMK who achieves excellence in academics while providing leadership and contributing to the growth and development of CYMK. The recipient must be a student accepted and entering a first year post-secondary school institution September 2008. The applicant must be maintaining a high academic standing. Applicants must demonstrate that they have taken initatives to build CYMK as an organization. Preference will be given to CYMK members who currently hold executive positions and who are also involved in the greater Ukrainian community.

Donor: This scholarship, created in 2000 to recognize the 50th anniversary of Hamilton TYC, is donated annually in honour of Dr. Stephen Klimasko, a founding member of this organization.

Reply Requirements

In fewer than 500 words, typwritten and double-spaced, please indicate why you think you should be considered for this award, based on the criteria outlined above.
Please indicate the number of years you have been a member of Jr. & Sr. CYMK
Please include the following information on a cover page to your reply:

Name
Address (Permanent and current, if diffferent than permanent)
Telephone (Home and alternate)
Date of Birth
Name and Address of Educational Institution

Please submit your written reply, resume, transcripts, and two letters of reference to:

The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award
c/o Hamilton TYC
851 Barton Street East
Hamitlon, ON
L8L 3B4

70th Wedding Anniversary of Marshall and Rose Hryhirchuk

Marshall and Rose (nee Mandrusiak) Hryhirchuk were married on Nov. 20, 1937 in Brosseau, Alberta. Their original plans were to be married in a Ukrainian Greek Orthodox church in Kaleland 15 miles away by Rev. A. Chrustavka, their regular circuit priest in the area. Unfortunately, snowdrifts from a huge blizzard the previous night blocked all roads to vehicular traffic. Only horses pulling sleighs could get through.

So after making quick alternate arrangements, they harnessed their horses, decorated them and the sleigh with ribbons, bundled up and set forth on a five-mile sleigh ride in bright, clear, -30 degree weather. They were married by Father Z.A. Capeau in Brosseau's St. Laurent Roman Catholic Church, with a beautiful view overlooking the North Saskatchewan River.

Seventy years later, while touring the familiar places of their youth, they revisited this church, now under the pastorship of Fr. Jose Chirappanath.

On Nov. 17, 2007, Marshall and Rose celebrated their 70th wedding anniversary amongst many friends and relatives by renewing their vows in St. Elia Ukrainian Orthodox Church in Edmonton before Revs. George Podtepa and George Turzanski. At the following banquet, prepared by the ladies of the parish, congratulatory messages from dignitaries, clergy and many friends and relatives were read. These included Queen Elizabeth, Prime Minister Stephen Harper, Peter Goldring M.P., Dan Back MLA and Reverends Peter Blaziuk, Georg Podtepa and George Turzanski.

The activities of the evening were guided by Rose's nephew, David Mandrusiak, acting as master of ceremonies. He had also prepared a Power Point slide presentation of old photographs depicting the life of the honoured couple. This led to many nostalgic recollections of the past.

Both Marshall and Rose are products of Kalyna Country -- the Ukrainian block settlement in East-Central Alberta initiated at the turn of the last century.

Marshall (Myroslaw) Hryhirchuk was born on Dec. 04, 1910 in Budyliw near Sniatyn, Ukraine. He arrived in Canada in 1921 with his mother (Irena), two brothers (Wasyl and Dmytro) and two sisters (Ann and Mary) to join his father (Nicola), who had established a homestead in the Lac Bellevue region. They later lost the farm in 1923 and relocated to a farm near Brosseau (SE4-56-11-W4) originally owned by Adolph Merkal.

The parents of Rose Mandrusiak -- from the Mandrusiak (Wasyl) and Nikiforuk (Maria) families -- had arrived as children with their parents in 1902. Born on Apr. 09, 1919 -- the fourth of twelve children -- Rosalia also grew up on a farm near Musidora (SW5-55-11-W4).

Shortly after their marriage, Rose and Marshall moved to Edmonton, where he worked as a garage mechanic and their daughter, Lily, was born on Dec. 12, 1938. In 1939, they purchased two lots and built their first home in the undeveloped Forest Heights area (10440 - 80 St.). In 1946 Marshall operated the garage Maple Leaf Service with an adjoining cafe advertised with Forest Heights' first neon sign as Rose Inn Lunch (NW corner of 101 Ave. and 82 St.). Marshall oversaw the repair

work. Rose served meals, lunches and confectionery to customers.

At his doctor's suggestion to move to a warmer climate, they sold the house and business in 1947 and the family moved to Chilliwack, BC, where they purchased and operated a newly built garage and service station featuring Imperial Oil products. It was called Valley Motors on Yale Road East -- the main highway from Hope to Vancouver at that time. Marshall quickly built living quarters on the property and in 1953, they started to build their new home one block away (736 Yale Road East).

As usual, Marshall operated the garage with a car dealership (Renault, Landrover, Citreon and Volkswagen), while Rose sold gasoline and attended customer needs. Twice they won awards from Imperial Oil for exceptional service to the public.

Lily attended school, took violin and singing lessons for her beautiful coloratura soprano voice -- winning several trophies and awards. Upon graduating, she pursued a singing career in Vancouver -- often performing at the Theatre under the Stars. In 1961, she won a Sir Ernest Macmillan musical scholarship, moved to Toronto and continued her singing career under the stage name Loro Farell.

In 1973, Marshall sold the business and the next year they took a well-deserved holiday -- visiting his birthplace, as well as touring Ukraine. Although they planned to retire in Two Hills, Alberta and built a house there, they sold it and in 1978, coincidentally with Lily marrying physicist Dr. William Zuzak, they bought and moved to a fourplex in Vernon, BC (3906 - 27 Ave. W.). In 1984, they built themselves a new home at 2845 Allenby Way, where they continued enjoying their retirement years until Marshall suffered a prolonged debilitating illness in 1995 from which he slowly recovered.

In 2002 (June), they moved into a townhouse in Edmonton (13810 - 75 St.) so as to be nearer to their families.

Wedding anniversaries are wonderful opportunities for reunions of family and friends. Unfortunately, the realities of life sometimes mar these celebrations. The 25th anniversary in Chilliwack was delayed because Marshall suffered second-degree burns on his face and hands from a gasoline vapour explosion in his garage. The joyous celebration at the Vernon Lodge in 1987 was followed by a subdued 60th ceremony due to Marshall's illness and the death of their daughter, Lily, from cancer on Sep. 15, 1997. The 65th Edmonton reunion in 2002 was followed by several deaths in the family, such that today Marshall is the last survivor of the Hryhirchuk siblings and only six siblings are left on the Mandrusiak side. Health problems continue to be a serious concern, since age is creeping up on them.

Integrity and Christian morality have been the foundation of the long successful lives of Marshall and Rose Hryhirchuk. They have been lifelong (61 years) members and active participants -- both physically and financially -- in the Ukrainian Orthodox Church. They helped found the church in Chilliwack and participated in the activities of the Ukrainian churches in Vancouver, Burnaby, Whalley, Mission, Agassi, and later Vernon and Edmonton. In Chilliwack, Rose held the positions of president, secretary and treasurer in the Ukrainian Women's Association and treasurer in the Council of Women. In Vernon, Marshall was treasurer, while Rose was secretary in both the parish and women's associations. They helped build Trident Manor Senior's Home in Chilliwack in 1973.

Their hospitality in hosting and befriending church personnel and artistic groups from Ukraine is legendary. It seems that every visiting dignitary was destined to dine and spend the night at the Hryhirchuks. When the late Rev. Hryhorij Udod was assigned his first parish in Chilliwack in 1958, he and his wife stayed at their home for two months before finding private accommodation. The Very Rev. Semen Sawchuk blessed their home in Chilliwack and Rev. Turzanski blessed their home in Vernon. They hosted Metropolitan Wasyliw at their home during the 50th anniversary of the establishment of the Assumption of St. Mary Ukrainian Orthodox Church in Vernon in 1986.

Vasyl Avramenko stayed at their home many times during the 1950/60s, as he traveled extensively to promote Ukrainian dance in Canada. They often billeted members of artistic groups from Soviet Ukraine touring Canada to display Ukrainian dance and song.

Their generosity and Christian benevolence extended beyond the Ukrainian community and church. They befriended the Kasik family and their son Jerry, when they emigrated from Czechoslovakia in 1950. To this very day, Jerry maintains contact and never forgets their birthdays. On three occasions, Rose was entrusted as executor to the estates of friends, who had surviving relatives in Ukraine, which required the transfer of substantial funds to Ukraine.

The lives of Rose and Marshall Hryhirchuk have been a credit to Ukrainians, to Canadians and to all of humanity. They truly reflect integrity and Christian morality.

Submitted by Dr. William Zuzak, Edmonton, together with a donation of $100 to the Promin Press Fund

The Honourable John Yaremko's gifts top $100,000 for the Ukrainian Canadian Care Centre

John Yaremko and his beloved wife, Myroslava (d.1985) will be commemorated by the Ukrainian Canadian Care Centre in recognition of a lifetime of public service and philanthropy. Yaremko has been involved with the Care Centre since its opening in 1996 and is currently Honourary Co-Chair of its $15 million Home with A Heart Campaign.

On Sunday, April 20th, Mr. Yaremko, accompanied by long-time friends Bill and Rose Sametz, visited the Care Centre. Bill Sametz highlighted many of John's professional and personal achievements over the years, but the event focused on Yaremko's wish to share his worldly wealth through donations he is making to many fine organizations.

Remembering the Care Centre's roots, Yaremko's gift will also ensure an appropriate tribute is made to honour the work of the Very Reverend Father John Tataryn, the visionary behind St. Demetrius Seniors Residence, St. Demetrius The Great Martyr Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian Canadian Care Centre and St. Demetrius Elementary School, all located on a ten acre campus in west Toronto.

Ian Ihnatowycz, Co-Chair of the Home with a Heart Campaign thanked Mr. Yaremko who then stood proudly and addressed the group with humour and remembered his beloved wife Myroslava.

John and Myroslava's civic leadership and generosity has benefited many educational, cultural, social service and heritage organizations including Roy Thompson Hall; the Art Gallery of Ontario; the Canadian Opera Company; the Royal Ontario Museum; the Faculty of Music, the Faculty of Law and the Library at the University of Toronto; Bellwoods Centres For Community Living Inc.; Laurier University and the Ontario Heritage Foundation, to name a few.

From left to right: Ian Ihnatowycz, Co-Chair, Home with a Heart Campaign; Victor Lishchyna, President of St. Demetrius Development Corporation; Sandy Lomaszewycz, Executive Director of St. Demetrius Development Corporation; John Yaremko; Rose Sametz; Bill Sametz and Father John Tataryn.

The recipient of several prestigious awards and honors by many organizations throughout his lifetime, prominent distinctions include the Ukrainian World Congress' highest award - the St. Volodymyr Medal and receiving the Officer's Cross of the Order of Merit from the Hungarian government for facilitating the immigration of 40,000 Hungarians to Canada after the invasion by Russian Soviet forces in 1956.

John Yaremko, B.A., Q.C., LL.B., LL.D., Dr. rer. Pol., is a former MPP for Toronto-Bellwoods (1951 to 1975) and served in the Cabinets of Premier Leslie Frost, Premier John Robarts and Premier William Davies, as Ontario's first Solicitor General, its first Minister of Citizenship, Minister of Transport, Minister of Social and Family Services and Minister of Public Welfare. A vocal and effective advocate for human rights, he focused the government's attention on the needs of Ontarians of different ethnic backgrounds in community services and long-term care.

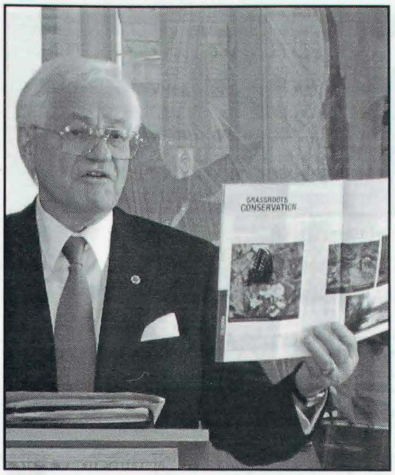

Bill Sametz outlines the generosity of John Yaremko, including his gifts of over $100,000 to provide culturally sensitive long-term care to seniors of Ukrainian heritage at the Ukrainian Canadian Care Centre.

About the Ukrainian Canadian Care Centre

The Ukrainian Canadian Care Centre, established in 1996 is a 120-bed ethnic, long-term care home which is expanding. Our interdisciplinary healthcare team focuses on the needs of our residents and improves quality of life in a culturally sensitive caring environment. The values of independence, self-sufficiency, the importance of family, maintaining active lives, and caring for one another, underpin our philosophy of care.

About the Home with a Heart Campaign

The Care Centre is expanding its services for seniors by completing the 4th floor 32 bed leading edge secure unit for residents with behaviour management care needs due to cognitive disorders such as dementia and Alzheimer's and expanding and upgrading the existing facility including increased elevator capacity and on-floor dining rooms in a new 4 story tower, and renovating the 2nd and 3rd floors.

For more information, please contact Laura Oda at 416-243-7653 ext 231 or 416-802-9447 (cell)

СУК, відділ ім. Лесі Українки в Оттаві відзначив 137 роковини народження Лесі Українки

Я жива! Я буду вічно жити!
Я в серці маю те, що не вмирає!

- Леся Українка -

Союз Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки в Оттаві, 24 лютого 2008 року, відзначив 137-І роковини народження найбільшої української письменниці, літературнознваця, перекладача, громадської діячки Лесі Українки.

Автобіографічний нарис прочитано вчителем українознавства Олегом Белкіним, в якому глибоко відображено безмірно тяжкий життєвий шьях поетеси Лесі Українки.

З великим душевним поривом були зачитані її твори:

"Надія" CONTRA SPEM SPERO - Марія Стадник

"Досвітні огні" - Зоя Ляшевська

"Лірії" - Надія Карпенко

"Мій шлях" - Віра Белкіна

"Вечірня година" - Вікторія Касьян

Кожне з численних видань творів Лесі Українки містить докладну її біографію та огляд доробку.

Глядачі ознайомились із виставкою її творів з фотографіями, різними картинами, взятих із її життя.

Щира подяка висловлена організаторами цього свята та його учасникам.

Відділ Союз Українок Канади,
ім. Лесі Українки в Оттаві,
Культурно-освітній референт,
Марія Стадник

OSVITA

OSVITA is a unique 5-week intensive Ukrainian Language and Cultural Immersion Program. Spend three weeks in Edmonton taking language classes and participating in cultural activities followed by an optional 2 -week trip to experience it all in Ukraine!

Who is OSVITA for?
Any youth 14-17

What can I take?
Ukrainian 10, 20 or 30 - **& get high school credit!**

Where is it held?
Live at St. John's Institute in Edmonton for 3 weeks and then spend 2 weeks in Ukraine

What is the cost?
Please call for current prices

When is it held?
Edmonton: June 29 - July 19 2008
Ukraine: July19 - August 5 2008

How do I register?
Register online or over the phone
Spots are filled on a first come first served basis. so don't delav!

St. John's Institute

Photo by Nicholas Kapeluch

11024-82 Avenue
Edmonton, AB T6G 0T2
780.439.2320 • 1.800.439.2320
email: osvita@stjohnsinstitute.com
www.stjohnsinstitute.com

THE UKRAINIAN LANGUAGE EXPERIENCE

Ukrainian Orthodox Camp Kolomayka
Український Православний Табір Коломийка

British Columbia Ukrainian Orthodox Children's Camp
Mail applications to: Amelia Chucko 8490 Wildwood Place, Surrey, B.C., V4N 5C5

Application For Camp Kolomayka Registration – Ages 7 – 15

Complete one per child Date:_____

Child's Full Name:_____

Home Address: _____

_____ Postal Code: _____

E-mail of the parent (guardian)_____

Child's Gender **M** **F**

Date of Birth:Day_____ Month_____ Year_____ Age _____

Address _____
(if different from child's)
Home Phone_____Work Phone_____

Cell Phone(s)_____

Is your child baptized in the Ukrainian Orthodox Faith? Yes No
Are parents members of the Ukrainian Orthodox Church of Canada? Yes No
Is your child fluent in Ukrainian language? Yes No
Does your child plays a musical instrument? _____ if yes, specify which one _____
Does your child attend Ukrainian dancing? Yes No

Camp Session August 4 – August 17, 2008 (Check in is 3:00 – 5:00 Monday, August 4th)
Camp Fees $250 / child
Family rate $250 / 1st child, $225 / 2nd child, 200 / 3rd child and over

***** **NOTE:**

REGISTRATION DEADLINE IS JUNE 30TH, 2008
FEES ARE DUE JUNE 30TH, 2008

Please send complete registrations to the above address. Registrations will be excepted on a first come basis. SPACES ARE LIMITED

The board of the B.C. Ukrainian Orthodox Children's Camp Kolomayka reserves the right to refuse any application. The decision of the board is final.

Parents: Please indicate if you are available to volunteer during the trip to Cultus Lake waterslides.

Yes No

For more information call: Amelia Chucko 604-576-1746
Irina Chucko 604-724-4569
Anna Hnatiw 604-795-4655

Марія Світик (Маскаль)
1932-2007

Марія народилася в Бруксбі, Саскачевані в родині Івана і Тетяни (Притула) Маскаль, 18 вересня 1932 р. Вона упокоїлася 24 жовтня у Калгарі, Альберті, прожившим з мужем Василем 51 рік.

Марія народилася в роках тяжкої депресії в Канаді, де трудно було родинам вижити, однак вони старалися різними способами доглянути і зберегти свої родини. З раннього дитинства Марія виростала в Бруксбі. Її вуйко Йосиф з Катериною (Вовчук) Притула близько мешкали і опікувалися нею - найстаршою внучкою Маскалів. Батьки з родиною перебралися до острова Лулу (тепер Ричмонд) в Британській Колумбії. Іван перебрав гомстед його родичів Василя і Теклі (Добровользкій) Маскаль, щоб уряд не забрав за борги.

Марія почала навчатися в школі, що звалася "Мирійвил". Вуйко Йосиф перебрався до Саскатуну. Василь і Богдан збільшили фамілію до п'ятьох. З Іванової перенеслися до Йосифової фарми, бо вигідніша і краща земля. Від Британської Колумбії підчас депресії родина посилала одежу і пакунки, щоб легше жилося. Сумно самим на фармі, тай поїхали відвідати рідних на вакацію.

Іван і Тетяна дістали працю - рибу складати в коробках. Марія працювала як телефонічна операторка, а пізніше у аптечній компанії. Брати на кораблях пішли на заробіток.

Вуйко Йосиф в Саскатуні дістав інсульт, тому рідні мали повернутися, щоб помогти його жінці лікувати його. Фарму винайняли на три роки. Перебрали будинок від вуйка, бо йому не було можливо доглядати, Марія і брати докінчили школу в Саскатуні. Вони учащали до рідної школи два рази на тиждень.

Марія мала прекрасний голос і була радо прийнята до церковного і світських хорів. Запросили її до Інституту Петра Могили співати з хором і були задоволені, що її голос додав гарний злив до хору. Як школу закінчила, то почала працю у внутрішнім доході і взірцево вона роботу виконувала.

Ніколи не відмовлялася помагати в різних ділянках в громаді, чи то білити виробляти, виставки приготовляти, і.т.п.

У 1954-ми році я в Саскатуні увійшов на з'їзд, де Марія з приятелькою вітала делегатів. Побачивши мене, вона сказала своїй партнерці, показуючи на мене: "Той буде мій". Мені це не було відомо, але за рік ми заручилися і одружилися 4 лютого 1956 р.

Як приїхав на весілля в четвер, то було мінус 35 градусів морозу, а до суботи піднялося до 35 градусів тепла. Вітер шоннук з Альберти досягнув так далеко. Ми оселилися в Калгарі. Першого листопада 1956 року вступили до нової хати. Дочка Орися народилася 1 січня 1957 року а за два роки син Тарас народився. Сім років пізніше другий син Зенон народився. Сусіди дивувалися, що Орися лише по українському говорила. Через літо, поки школа почалася, вона навчилася чисто по англійському - висловлюватися, а сусідські діти ще вживали дитячі слова.

Ми переважно брали участь в церковній громаді і прихильними

організації, і учащали на крайові і провінційні з'їзди СУС. Подорожуючи на ці з'їзди, ми переважно співали різними голосами підчас подорожі. Марія вступила до Винніпегу на український курс і вчилася від пані Кошиць, Павла Юзика, Білаша і багатьох інших, вивчаючи 14 предметів. Як Марія вернулася, то завзято передала здобуте знання, наприклад, українські танці, вишивання, писання писанок, різну традиційну ношу на ярмарках, виставах і по державних школах.

Вона була чотири роки членкою провінційної управи Союзу Українок Канади в Альберті і чотири роки в крайові управі СУК.

Вона працювала 10 років в "Шлубержий" нафтовій компанії, що тлумачила землетруси, щоб знаходити газ і нафту. Як українські геологи приїхали на виставку в нашім місті, то її запросили потлумачити їм деякі справи.

Марія належала до СУМК ще змолоду, а пізніше була в надзірній раді. Вона від початку цікавилась музеєм в нашій громаді і була головою комітету пару років. Між іншими справами вона приготовляла мистецькі виставки та гостям розказувала про цінність експонатів. Вона пильно доглядала всі музейні набутки, щоб експонати гідно представляли нашу культурну спадщину.

На протязі пару років вона кожного тижня добровільно помагала фонди здобувати для будови осередку. Була членкою Молодого Братства, хору "Чайка", Церковних і світських хорів та хору "Адалайн". Виступала на різних імпрезах в Ювілейній авдиторії, на телебаченні та в Ґлинбов музею. Також кликали її до суду, щоб перекладати для іммігрантів. Все була готова помагати в різних потребах.

Висловлюю сердечну подяку о. пароху Тарасові і добр. Доні Крочак за порядок похорону, як також всім, що причинилися як тільки могли. Окрема подяка належиться пані Олі Курчабі, яка багато причинилася до обслуги на перекусці і старання калачів; зятеві Д. Благт, що був господарем; Василю і Савелі з синами Василем і Михайлом, що у вівтарі служили і двома мовами апостола читали; хорові і диригентові за прекрасний спів; усім учасникам, які прибули, щоб зменшити наше горе.
Вічна їй пам'ять!

Василь Світик
із пожертвою в сумі $100,
також пожертва в сумі $100 від
відділу Союзу Українок Канади

Please accept this donation of $75 to the Promin Press Fund in memory of my beloved only sister, **Lillian (Mazur) Keller**, who passed away suddenly on March 16, 2008 at Russell, Manitoba. She will always be remembered with love and gratitude. Вічна їй пам'ять!

Olga Kowalchuk and family
Winnipeg MB

In memory of my mother **Anne Ochrey**, who passed away in 1997, and who always enjoyed reading Promin, please accept my donation of $50.00 to the Prmin Press Fund. May her memory be eternal!

Eleanor Humeny
Eatonia, Saskachewan

In memory of our beloved daughter-in-law and sister-in-law **Shirley Makowsky** , wife to Michael Makowsky and mother to Mykola and Lucas, who entered into eternal rest June 3, 1998 we are donating $50.00 to the Promin press fund. Вічна пам'ять!

Leonard and Doris Makowsky,
Rev. Fr. Terry and family
Andrian and family
Merlin (check spelling)

Як нев'янучий вінок у світлу пам'ять дорогого мужа **Федіра Крупіцького**, який упокоївся 15 червня 1996 року і дорогої дочки **Валентини**, яка упокоїлася 21 травня 2001 року, складаю пожертву в сумі $25.00 на пресовий фонд "Променя". Вони завжди в моїх думках!
Вічна їм пам'ять!

Галина Крупіцька
Гамільтон, Онтаріо

У світлу пам'ять Федіра і Валентини, складаю пожертву в сумі $20.

Оксана Сушко

recipes for sharing

Rose Okrainytz's *Out-of-this-World* Bukovynska Nachinka

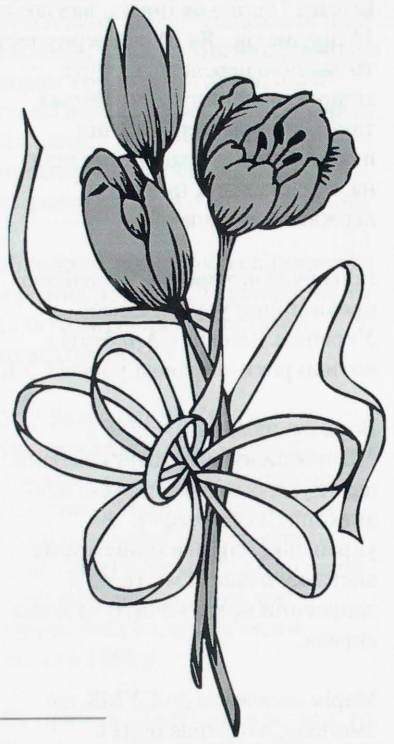

1 cup corn meal
4 cups milk
2/3 cup butter
1 tsp salt
dash pepper
1 tbsp sugar
1 medium onion
2 eggs

Fry onions in butter until done. Pour corn meal in and mix until it absorbs all the butter. Have your milk in a pot. Bring it to a boil. When near boiling, pour your corn meal slowly into the pot, stirring constantly. Turn heat down to low and cook until it has the consistency of porridge. Take pot off stove and stir in the eggs that were well beaten. Add sugar, salt and pepper.

Pour into a 2 qt casserole and bake uncovered for at least 1 hour in a 300 deg oven, or until a knife inserted comes out clean.

Orysia's *Absolutely Delicious* Two-Cup Casserole

2 cups cooked rice
2 cups salsa
2 cups black beans
2 cups shredded cheese
Herbamere seasoning

Place all ingredients into a casserole. Cover and bake for 30 to 40 minutes in a 350 degree oven. Enjoy!

Oksana's *Almost-as-good-as-Mom's* Quick & Healthy Rice Dish

2 cups cooked brown rice
2 tablespoons olive oil
5-6 cloves fresh garlic, sliced
2 cups chopped kale
2 tablespoons julienned sundried tomatoes
Shaved romano cheese
Herbamere seasoning
Freshly ground pepper

Heat the olive oil on low heat and add the garlic. Cook for 2 minutes and add chopped kale. Cover and steam for 5-7 minutes or until tender crisp.

Add sundried tomatos and continue cooking for one more minute.

In a large bowl, combine kale mixture with rice. Add seasoning and top with shavings of romano cheese.

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES

From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

What cannot be achieved in one lifetime
will happen when one lifetime is joined to another.

- Harold Kushner -

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $25 or $30 a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

CONTINUED FROM PAGE 13

spiritual askesis that is symbolized and assisted by the bodily askesis of fasting. The local community, whether monastic or parish, is something like a rock tumbler, a barrel-like machine in which small stones are rotated in water for long periods of time until they are polished to a decorative shine. Like the tumbler, the asceticism of community is meant not to wear us down, but to wear the rough edges off all of us as we get knocked against each other by our daily and weekly life together as the fellowship of the baptized.

Askesis is discipline - chiefly found in such forms of self-denial as fasting, prostrations, and vigils. These things can be done either alone or in community. But only in community can we also deny ourselves in such other ways as learning consideration for others; forgiving when they are not considerate of us; serving the community with labour, such as the upkeep of our church and hall; bringing and sharing of our substance for the financial needs of the parish or for the community meal; or giving of our time to help with child care, Sunday school, transportation, or office work. These are only a few of the possible avenues for self-denial in our local church bodies, for as God multiplies our parishes by baby booms, conversions, immigration, or transfers to the area, so He also multiplies opportunities to rub shoulders - and rub off sharp edges - with our fellow believers.

Only in community do we recognize how manifold and wonderful is God's creation of those icons He himself has made, the sons and daughters of Adam and Eve. Jew or Gentile, educated or uneducated, male, female, great-grannies, teenage boys, babes in arms, and middle-aged couples; CEO or welfare case, scholar or mechanic, wheelchair-bound or Olympic athlete, God makes us all to serve His various purposes. He makes both the Marys and the Marthas - He makes us all with different gifts of personality, experience, and inclination.

It is only our fallen state that makes these differences a cause of friction. But in community, even friction can be used by God to polish us like stones in the tumbler.

Yet another fast? Yes, a very special fast and feast. If we keep the unity of Peter and Paul in mind, the askesis of community will in time wear us smooth, and we will shine, beautiful gems fit to be placed together in the walls of the Heavenly City.

By Donna Farley from her book "Seasons of Grace" (Conciliar Press, Ben Lomond, California, 2002) ISBN 1-888212-50-0

PRESS FUND

April 15, 2008 to May 20, 2008

(This list does not include In Memoriam donations, which are indicated with each respective submission in the In Memoriam section of Promin)

$100

Dr. William Zuzak, *Edmonton AB*

Nellie Marchuk, *Chilliwack BC*

$50

Stephanie Holowach, *Calgary AB*

Mary Graham and Samcoe Family children, *North Battleford SK*

UWAC, D. Ohienko Branch, *Lac la Biche District AB*

$25

UWAC, Daughters of Ukraine Branch, *Regina SK*

Olga Kowcz, *Montreal PQ*

Peter & Mary Kopiak, *Burlington ON*

Olga Procwat, *Hamilton ON*

$15

Catherine Dousko, *Hamilton ON*

$5

Mary Kostiuk, *Orleans ON*

Katherine Choloniwsky, *Edmonton AB*

Щиро дякуємо!

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

DMASNYK@TREBNET.COM

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS
SINCE 1919

SHEVCHENKO 200 FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

OF THE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ КАНАДИ

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

MRS NADIA NYKOLYN
10912-65 A ST
EDMONTON, AB
T6A 2P7 1-Dec-2008

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1